

ПЛЕНУМ ЦК КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

16 липня відбувся Пленум ЦК Компартії України, який глибоко і всебічно обговорив завдання партійних організацій республіки по здійсненню рішень черневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС про докорінну перебудову управління економікою. З доповіддю на Пленумі виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський.

У доповіді і виступах відзначалося, що трудящі республіки, як і всі радянські люди, із схваленням зустріли рішення черневого Пленуму ЦК, активно підтримують програму оновлення і прискорення, вважають обраний партією курс на прискорення і вдосконалення соціалізму правильним, таким, що відповідає їх корінним інтересам.

Аналізуючи хід перебудови в республіці, її внесок у розвиток народногосподарського комплексу країни, учасники Пленуму зазначали, що для здійснення економічної реформи створено важливі заклади. За 1985—1986 роки темпи приросту національного доходу і продуктивності праці збільшилися проти середньорічних за одинадцять п'ятиріччя в 1,3 раза, прибутку — в 1,6 раза. Разом з тим зроблено значно менше від того, що могли і, головне, повинні були зробити. В ряді галузей, у тому числі базових, на багатьох підприємствах позитивні тенденції не набули сталого характеру. Повільно змінюється становище на краще в будівельному і агропромисловому комплексах.

Про причини упущень і недоліків в управлінні еко-

номікою принципово говорилось в березні і квітні нинішнього року на Пленумах ЦК Компартії України, однак намічені заходи щодо їх усунення, поглиблення перебудови не були підкріплені необхідною практичною роботою.

В авангарді оновлення всіх сфер життя суспільства, підкреслювалося на Пленумі, повинні бути партійні організації. І багато з них набувають досвіду керівництва перебудовою. Є помітні зрушення в цій справі в Донецькій, Київській, Житомирській, Дніпропетровській, Полтавській, Хмельницькій областях, у м. Києві. В той же час неспішно проходить процес змін у Запорізькій, Вінницькій, Миколаївській, Одеській, Ровенській областях. Серйозне занепокоєння викликає стан справ у Харківській міській пар-

тійній організації. Сильно ще гальмують перебудову консерватизм, бюрократизм, нерішучість, безвідповідальне ставлення до справи, відсутність ініціативи.

Принципово і гостро обговорювалися на Пленумі питання розвитку соціальної сфери, насамперед житла. Говорилось про те, що вже в нинішній п'ятирічці буде збільшено обсяги його будівництва порівняно з планом на 10 процентів. Понад 200 підприємств і організацій республіки, використовуючи досвід торгівельців, вирішили з випередженням на кілька років забезпечити кожну сім'ю окремою квартирою. Разом з тим у республіці ще не набув великого поширення господарський спосіб спорудження житла, не все гаразд з індиві-

альним будівництвом, насамперед на селі. Стоїть завдання — не допустити втрати жодного кербованця, виділеного державою на спорудження житла.

Визнано незадовільною роботу по виробництву товарів народного споживання і розвитку сфери послуг.

Обговорюючи завдання перебудови управління народним господарством, учасники Пленуму відзначали, що тепер першочергову увагу повинно бути приділено втіленню в життя Закону про державне підприємство (об'єднання). На всіх рівнях управління слід організувати глибоке вивчення його положень. Треба підтримувати перестановки самоврядування, загострити нетерпимість до недоліків, безгосподарності. Необхідно зміцнити склад керівних кадрів, провести найближчим часом на основі конкурсної системи вибори керівників, висувати компетентних, кваліфікова-

них спеціалістів, передових робітників, жінок, безпартійних.

Рішення черневого Пленуму ЦК повинні бути доведені до свідомості комуністів, всіх трудящих. З цієї метою слід активно використовувати засоби масової інформації, політичні й економічні навчання, різні форми масово-політичної роботи.

Робота по виконанню настанов черневого Пленуму ЦК КПРС, підкреслювалося на Пленумі, розгортається в рік 70-річчя Жовтневої революції. І роботу цю треба розглядати як пряме продовження і розвиток революційних перетворень.

Учасники Пленуму схвалили розроблені Політбюро ЦК Компартії України організаційно-політичні заходи щодо виконання рішень черневого Пленуму ЦК КПРС.

В обговореному питанні Пленум прийняв постанову,

(РАТАУ).

КОМСОМОЛЕЦЬ! ОБСТАНОВКА НА ПОЛЯХ ДИКТУЄ: ЗБИРАЛЬНИМ АГРЕГАТАМ — ПОВНЕ НАВАНТАЖЕННЯ!
ВИКОНАННЯ НОРМИ — ОBOB'ЯЗОК КОЖНОГО ЕКІПАЖУ!

„Золотий колос“ чекає лауреата

МОЛОДІ ЖИВІВІ ВКЛЮЧАЙТЕСЯ В ЗМАГАННЯ ЗА ПРИЗИ ОБКОМУ ЛКСМУ УКРАЇНИ І РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР»!

Жнива-87 почалися. І почалися, враз ставши передім краєм боротьби за високий урожай ювілейного року, полігоном для перевірки професійних навиків, нових ідей, задумів.

Хлібозбирання завжди висувало своїх визначних лідерів, відкривало нові імена. Торік, снажимо, найбільше зерно намолотили молоді комбайнери Аркадій Кушніров з колгоспу імені Карла Маркса та Юрій Іванов з колгоспу імені Ватутіна Новоукраїнського району. Продуктивніше від інших жаткарів трудилися Володимир Дінул з колгоспу імені Шевченка Добровеличківського району та Микола Ігнатів з

колгоспу імені Крупської Кіровоградського району. Були передовики і серед водіїв, трактористів.

Хто ж прийде на зміну правофланговим, очолить лідерство на жнивному полі? Відповіді залишилися чекати недовго, адже збирання хліба почалося. Ідучи назустріч побажанням молодих хліборобів, обком ЛКСМУ України і редакція газети «Молодий комунар» оголошують соціалістичне змагання на досягнення молодими комбайнерами, жаткарями і водіями найкращих результатів на жнивних другого року дванадцятиріччя.

УМОВИ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ

У трудовому суперництві беруть участь комбайнери (на комбайнах «Колос» і «Нива»), жаткарі і водії віком до 30 років. Переможцями конкурсу стануть комбайнери, які досягнуть найкращих результатів на збиранні ранніх зернових. Основний показник — кількість намолоченого хліба. До уваги братимуться обладнання агрегатів пристроями та устаткуваннями, що сприятиме уникненню втрат зерна, солом та полов.

Серед жаткарів переможцем буде визнано молодого хлібороба, який скопить колосові на найбільшій площі.

Першість серед водіїв визначатиметься за кількістю вироблених тонн кілометрів.

Переможці конкурсу будуть нагороджені спеціальними призами, грамотами обкому комсомолу та редакції газети «Молодий комунар». Їх імена буде занесено в Книгу пошани, а портрети — на Дошку пошани обласної комсомольської організації. Передовикам буде надано честь сфотографуватися біля Червоного прапора обласної

комсомольської організації, кращі молоді живіви стануть членами міжрайонного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухін». Усім правофланговим вручатимуться пільгові туристичні путівки по СРСР, цінні подарунки, а господарствам, в яких вони працюють, будуть виділені позачергово іменні агрегати для зняття живих.

Одновременно будуть визначатися переможці соціалістичного змагання серед районних та первинних комсомольських організацій, комсомольсько-молодіжних збирально-транспортних загонів та загонів. При підбитті підсумків враховуватиметься участь молоді у жнивних, кількість та якість обмолоченого хліба, масово-політична робота, культурне забезпечення учасників жнивної кампанії.

Кращі колективи будуть занесені в Книгу пошани обласної комсомольської організації, нагороджені Почесними грамотами обкому ЛКСМУ України та редакції, цінними подарунками. Молодіжна газета під час жнив щодня розповідатиме про хід трудово-суперництва, друкуватиме прізвища правофлангових.

Володимир КУШНІРОВ, якого ви бачите на знімку, — представник відомої в Новоукраїнському районі хліборобської династії. Його батько — Петро Степанович — бригадир госпрозрахункової тракторної бригади колгоспу імені Карла Маркса, а старший брат Аркадій — переможець минулорічного обласного змагання серед молодих живівів.

Нині включився у збиральну кампанію і Володимир. Він кинув виклик на соціалістичне змагання братові і зобов'язався намолотити за десять днів комбайном СК-6 не менше семи тисяч центнерів зерна.

Фото В. ГРИБА.

УСТІНІВКА. 18 гектарів ячменю зібрав за зміну комбайнер радгоспу імені Димитрова Василь Годунок. Комсомолець намолотив 310 центнерів зерна.

У жнивну кампанію вже включилися комсомоль-

сько-молодіжні комбайно-ві екіпажі птахофабрики «Сагайдацька» (комбайнер Володимир Штецько) і радгоспу «Устінівський» (комбайнер член райкому комсомолу Сергій Шаєв). Володимир обмолотив за світловий день 18 гектарів ячменю, а Сергій поклав у валки 42 гектари ранніх зернових.

ПЕТРОВЕ. Вісімнадцять комсомольсько-молодіжних комбайнових екіпажів працює нині на землях району. Лідерство в

індивідуальному соціалістичному змаганні захопив молодий механізатор колгоспу «Дружба» Володимир Олійник. При плані 8,2 гектара комсомолець комбайном СК-5 щодня кладе у валки горох на 10—12 гектарах.

Учора живіви господарства приступили до обмолоту цієї культури.

НОВОМІРГОРОД. Відмінним результатом ознаменував перший вихід у поле молодий жаткар колгоспу «Жовтень» Юрій Писмак. Агрегатом ЖРС-4,9 комсомолець скопив горох на площі 10 гектарів, значно перевиконавши змінне завдання.

Правофланговому жнивну вручено вітальний лист райкому комсомолу.

АНОНС

ШУКАЄМО ДИРЕКТОРА

За рішенням виконкому обласної Ради народних депутатів у Кіровограді створюється міський молодіжний центр — творче об'єднання молоді, головним завданням якого буде підвищення творчої і соціальної активності молоді шляхом задоволення її нагальних потреб. Передбачається створити такі любительські об'єднання за інтересами: ремонтно-реставраційну ділянку (її члени займатимуться відновленням пам'яток історії), клуби «Спіраль» (займатимуться питаннями архітектури та дизайну), «Стиль» (розроблятиме фасони модного одягу), рок-клуб, клуб атлетизму, студію пластички, брейк-дансу тощо. Планується також створення молодіжного житлового комплексу на реконструкції. Будинки на розі вулиць Декабристів та Леніна ремонтуватимуться і заселятимуться тими ж членами МЖК, котрі займатимуться їх відновленням.

Для керівництва роботою центру виконком обласної Ради виділяє міські ставки адміністративної — керівного персоналу. Міськом ЛКСМУ проводить конкурс на заміщення вакансії директора молодіжного центру, котрий буде співголовою ради центру (зарплата 190 карбованців). Бажаючим висунути свою кандидатуру для обрання слід звернутися в Кіровоградський міськомкомсомолу до 1 серпня цього року. Телефони 4-98-55, 4-98-71, 4-95-36.

Пропозиції приймаються без обмежень.

НА ПЕРШОМУ ЕТАПІ

Першочове було останнім сесією на Кіровоградщині, звідки радянські війська вибили фашистів. Тут в 1944 точилися запеклі бої. Про них, а також про долі 128 односельчан — воїнів Великої Вітчизняної війни зібрано чимало матеріалів членами первинної організації Товариства охорони пам'яток історії та культури (ТОПІК) Першочівської середньої школи.

Про те, що першочівські ентузіасты добре попрацювали, свідчать і підсумки першого етапу огляду-конкурсу первинних організацій ТОПІК, підбиті нещодавно правлінням районної організації товариства. Першочівці зайняли в ньому друге місце. А перше присуджено Типківській територіальній організації товариства.

В. СІНЖО.

Добровеличківський район.

«Промінь» і «Символ» — призери

Народна самодіяльна кіностудія Ульянівського цукрозаводу «Символ» (режисер В. Ф. Кизима), а також кіностудія «Промінь» колгоспу «Росія» (режисер Д. В. Колос, оператор М. М. Філіпчук) створили вже десятки короткометражних стрічок, зокрема, про ветеранів війни і праці, новаторів виробництва, знаних людей району.

На обласних, республіканських і всесоюзних оглядах-конкурсах фільмів цих кіностудій неодноразово займали призові місця.

На недавньому 17-му обласному огляді-конкурсі фільмів кіностудія «Промінь» зайняв перше місце.

Переможцям вручено диплом і цінні подарунки. У цій стрічці, що має назву «Степмаш», аматори розповіли про колгоспного умільця степмаша (колосівника) С. К. Кирилюка.

Друге місце журі присудило кіностудії «Символ» за стрічку «Тут мій дім» — про соціально-економічний розвиток колгоспу «Родина» села Спільок.

Кіностудію нагороджено дипломом, транзисторним приймачем і акустичними колонами.

П. БАЖАТАРНИК,
громадський кореспондент «Молодого комунара»,
Ульянівський район.

ВИГРАЄ

ВАСИЛЬ Мороз чечмо привітався з секретарем, зайшов до кабінету. І тут пролунав телефонний дзвінок:

— Толя, ти? — запитує незнайомий голос.

— Це Мороз.

— А-а, вибачте, — в трубку почувся короткі гудки.

Тан повторювалося кілька разів.

Василь змінив тактику. Відповідає коротко:

— Дублер першого секретаря слухає.

— Дублер! Це я у футболі! — і невдоволивий сміх на тому німі дзвоні.

Потім принесли так званих ділових паперів: постанови і телефонограми, характеристики на підпис, витяги з протоколів. Зрозумів: тут без Ігоря Лебиди, інструктора міськомкому, а нині — дублера завізга, не обійтися. Покликав його. Десь з години «плавали у паперовому морі».

Він підписував, знайомився, розподіляв по відділах, а сам розумів: усе це не те, від нього чекають чогось більшого. Як мінімум, конкретного вирішення двох конкретних проблем: прискорення ремонтних робіт у військово-спортивному таборі і створення клубу за місцем проживання. Анастолій Юнак, коли знайомився з справами, так і сказав: «Це ваші конкретні рубрики».

Але ж і поточні справи не можна пускати на самоті. Василь вагався, нерувався і заспокоював себе: без цього не обійтися. А тут знову телефонний дзвінок, ціла група відвідувачів...

Дублер працював і не бачив результатів своєї роботи.

Давайте увійдемо в його становище. Для початку необхідно просто уявити, що означає практично ця посада — перший секретар Олександрійського міськомкомсомолу. У місті — тисячі комсомольців, одних звільнених працівників, певно, більше, ніж всього членів у деяких первинних. І у всіх свої проблеми, клопоти, які потребують негайного вирішення. Тут треба бути послідовним, вміти відрізнити головне від другорядного.

А у Василя — досвід обмаль. Хіба що в інституті входив до складу комітету комсомолу факультету. За рік роботи механіком виробничого об'єднання «Олександріястудія» навіть ті, незначні навики втратив (тут займався у вільний від роботи час здебільшого організа-

цією дозвілля, спортивних заходів).

Природно, виникає запитання: чому ж тоді роль дублера дісталася йому, а не комусь із секретарів первинних, комсомольського активу? Дещо пізніше Анастолій Юнак пояснить це просто:

— Намагалися відійти від стереотипів. Активіст, як правило, працівник сформований. Але сформований кимось, він на-

слідє свого лідера чи, і того гірше, копіює його. Ми ж хотіли бачити на місці дублера першого секретаря людину нову, зі своїми поглядами на

ред людей, своїх однолітків. Запам'яталися десятки зустрічей, обличчя і характерів. Симпатичних і не дуже. Директор СКТУ № 7 Л. М. Юзів в його

В СЕ МОГЛО початися значно раніше. Ще в березні чи навіть у лютому. Саме тоді, після пленуму ЦК КПРС, який підкреслював визначальну роль кадрів у перебудові, народилася та ідея: провести ділову гру чи операцію під кодовою назвою «Дублер».

Анастолій Юнак, ватажок міської комсомолі, поділився задумом з першим секретарем міськомкомпарті України О. О. Скіпком. Той підтримав без зайвих язгань. Тільки попередив: організаційні моменти вирішуватимеш сам.

І почалися «утрачання», «пробивання», «ходіння кабінетом» (називайте це як загодно). Кадровики дивувалися, працівники бухгалтерії розводили руками: не в нашій це компетенції, мова йде про формуляри. А мова йшла про одне-єдине питання: дозволити дублерам (їх визначили заздалегідь) залишити робочі місця і попрацювати місяць в міськомкомсомолу.

І ось, нарешті, травень. В обійтих кабінетах міськомкому з'являються нові люди — Василь Мороз, Володимир Мостовий і Світлана Забой. На дублерів дивилися і не заздрили їм. Адаже не легко це — взяти на себе відповідальність, працювати, якщо вийде — ламати устаєні поняття і одночасно розуміти — усе тимчасово, це просто гра.

проблеми, які ставить перед комсомолом життя. Хоча, безперечно, працівники ініціативного, думуючого, який зможе повести молодь за собою. Таким здався Василь Мороз — представник наймасовішої у місті шахтарської професії. Це, до речі, одна-єдина анкетна графа, на яку орієнтувалися. Решта — імпровізація.

Та повернемося до тимчасового робочого місця нашого героя. Перед ним життя поставило несподівану проблему. Власне, все почалося з того ж телефонного дзвінка. Тільки цього разу абоненти (група афганських учнів) не були знайомими зі справжнім першим секретарем. Поскаржились: в СКТУ

ПЕРЕБУДОВА: ТВОЯ ПОЗИЦІЯ

№ 7, куди приїхали на практику з Кіровограда, прийняли абияк, роботою не забезпечують. І Василь залишив кабінет. Як виявилось, майже до завершення дублерського строку. Так, аряди-годи навідувався до нього зранку, підписував необхідні папери. А решту часу був се-

понує цікаву роботу.

Дрбниці! Ні! Бо дублери не обмежились тільки вирішення побутових питань. Влаштували в молодіжному центрі вечір інтернаціональної дружби, провели спортивні змагання. І заводієм в усьому був Василь Мороз. В книзі відгуків молодіжного

риали, відірвати від основної роботи людей. А ще ж має підприємство план заготівлі кормів, закріплені сільгоспугіддя... Приїжджав, допомагає колега — гірником. Більше словами, дружньою підтримкою. Зайвий раз переконував: важко бути дублером, людиною без реальної влади.

Табір здали в строк. Не доробки усували вже самі його мешканці — старшокласники шкіл міста. Здається, справу зроблено, можна ставити крапку. Та Мороз не спить, все аналізує той факт. Може тому, що розуміє: його внесок у справу — мінімальний, а може, подумки зазирає у завтра: як налагодити справу, обходитися без вольових методів керівництва?

ПРОГРАЄ

В УВ РАНОК і був вечір. Василь з Володимиром Мостовим заспішили на вулицю Шевченка. Саме там після багатьох митарств вибили вони підвальне приміщення, електромеханічний завод допоміг з будматеріалами. Зібрали хлопчиків.

— Ось ключі, є офіційний дозвіл, — показав Василь. — За роботу, друзі, ми допоможемо. Відремонтуємо підвал і матимемо спортивні снаряди, магнітофон.

Сподіваного захоплення на обличчях підшефних не побачив.

— Ми завтра, а то вже смернається... І завтра, і післязавтра ніхто не прийшов.

Дублери не втрачали надії: ходили по квартирах, мало не вмовляли підлітків: це ж вам потрібно, попрацюйте, хлопці! Відводили погляди, супилися.

— Мене аж розпач охопив, — ділитиметься Василь пізніше. — Потім зрозумів: не така це вже й апробувана, як нам здається, форма організації дозвілля. Певно, слід було спочатку зацікавити підлітків, а вже пізніше — реалізувати ідею.

Він дивується:

— Але ж писали у всі інстанції, вимагали приміщення...

Він обіцяє:

— Я доведу почате до логічного завершення. Вже зараз, коли дублерський строк закінчився...

* * *

Строк і справді закінчився, дублери повернулися на свої робочі місця. Та експеримент триватиме. Анастолій Юнак, перший секретар міськомкомсомолу, висловився з цього приводу:

— Дублери внесли в роботу свіжий струмінь, очікувану позитивну. А головне — ми в ділі перевірили найближчий резерв.

Продовжуючи його думку, повідомимо: на пленумі, який відбувся кілька днів тому, Василя Мороза було обрано членом міськомкомсомолу.

М. ЧЕРНЕНКО,

спецкор «Молодого комунара».

м. Олександрія.

КОНСУЛЬТПУНКТ «ВІТРИЛ»

СТО ДОРІГ — ОДНА ТВОЯ

Друзі, цюгорічні випускники! Ви вже, напевно, обрали свою майбутню професію. Але листи до «Вітриль» продовжують надходити, і тому ми повертаємося до нашого консультпункту.

Ось лист з Петрівського району. Його автор запитує, як стати водієм дальніх рейсів.

Будь ласка, подавайте документи до Олександрійського СКТУ № 13. Його

адреса: 317900, м. Олександрія, вул. Кірова, 18. Довідки можна отримати по телефону 2-37-79.

* * *

«Після 8 класу, — пише Л. Каптінар з Новомиргорода, — я хочу стати кондитером».

Вступай до СКТУ № 15, що знаходиться в Кіровограді за адресою: вул. Гоголя, 125; індекс 316050.

Тут можна отримати професію кондитера на базі 8-ми і 10-ти класів.

В цьому ж училищі можна отримати і професію продавця, якою цікавляться О. Алексєнко з м. Олександрія та П. Балакпрська з Голованівського району.

Лариса Н. з міста Світловодська мріє про професію вихователя.

В такому випадку після закінчення середньої школи вступай. Ларисо, до Олександрійського педагогічного

го училища. Його адреса: 317900, м. Олександрія, вул. Діброва, 25.

* * *

«Де можна пабути спеціальності ветеринарного фельдшера?» — запитує Н. Рибак з Кіровоградського району.

Будь ласка, запиши адресу: 317200, смт Компаніївка, вул. Кірова, 3. Компаніївський ветеринарний технікум.

* * *

Дівчатка з Голованівського району цікавляться професією контролера-касира.

І можна здобути в СКТУ № 15 м. Кіровограда. (Його адресу дивіться вище).

Подружки Інна та Іра з Кіровограда цікавляться професією ювеліра.

Зверніться до Львівського училища прикладного мистецтва імені І. І. Труша, де навчають художній обробці металу.

Адреса училища: 290011, м. Львів-11, вул. Снопківська, 47.

* * *

Ч. Хлестун з Новоукраїнського району цікавлять адреси музичних училищ.

На Україні таких училищ більше тридцяти. Радимо користатися «Довідниками для вступників до середніх спеціальних учбових закладів», які є в читальному залі кожної бібліотеки.

Є одне прохання: якщо конкретнішими у своїх листах і консультпункт «Вітриль» завжди допоможе вам.

ОПЕРАЦІЯ «ПОШУК»

Йшов хлопчині в ту пору...

У жовтні 1976 року до редакції нашої газети звернулися ветерани 714-го окремого авіаполку за явку, колишній командир першої ескадрильї Іван (ригорович Іваненко) і секретар комсомольської організації цієї ж ескадрильї Василь Федорович Колотюк з проханням розшукати на Кіровоградщині село, де здійснив подвиг і загинув їхній однополчанин, прекрасний льотчик комсомолец Микола Павлович Ракчєєв. «...Це сталося у жовтні 1943 року, — писали у листі ветерани. — Йшли кровопролитні бої за визволення України. Танкові армії після форсування Дніпра вели вже бої на дальніх підступах до Кіровограда. Наш полк забезпечував оперативний зв'язок штабу 2-го Українського фронту. 28 жовтня з оперативної площадки, що знаходилась біля селища Пахарівка Олександрійського району, молодший лейтенант Микола Ракчєєв з офіцером штабу вилетів на У-2 в район Нової Праги для встановлення зв'язку з пере-

дошми танковими частинами й уточнення лінії фронту. Раптом його атакували два «мессери». Ракчєєв притиснув машину до землі — полетів понад ярами. А фашисти били по маленькому У-2 з гармат. Ракчєєв все ж посадив пошкоджений літак на околиці села. Та вибратися з кабіни вже не міг. Німці продовжували обстріл. Їм треба було підпалити літак, щоб зробити фотознімок паляючого У-2 і мати за це винагороду. Літак спалахнув, вибухнули бензобаки. Повітряний поєдинок бачили всі жителі села, вони й поховали останки ліота. А однополчани встановили на могилі пропелер — як пам'ятник. Ніхто з нас не пам'ятає, як іменується це село. І в архівних документах воно теж не значиться. Тож ми й вирішили звернутися за допомогою до старожилів і червоних слідопитів. Де ж упав У-2 Миколи Ракчєєва?»

Невідомі сторінки Великої Вітчизняної війни...

Саме вони приносять події і відомості про тих, хто, зробивши крок у безсмертя, залишився з нами назавжди. Серед таких був і молодий лейтенант Микола Ракчєєв. Він не дійшов до травня сорок п'ятого, але наблизив День Перемоги свого народу, віддавши за це власне життя.

І ось однополчани льотчика попросили довідатися, де поховано комсомольця Ракчєєва. Почався пошук. Перші відомості надійшли з Пахарівки: «Поблизу села могили не знайдено». До редакції писали хлібороби Олександрійського району, червоні слідопити, колишні фронтовики. Розповідали про бойові епізоди, схожі на ті, про які згадували І. Г. Іваненко та В. Ф. Колотюк. Допоміг ветеранам житель міста Олександрії Олександр Сергійович Мішуровський. Він побував у багатьох селах району і переконався, що могила молодшого лейтенанта Миколи Ракчєєва знаходиться в селі Квітнево. Так, саме бі-

ля Квітневого трагічно загинув У-2.

З листа В. Ф. Колотюка до О. С. Мішуровського: «Нам точно відомо, що останки героя поховано не на місці падіння літака, а коло однієї з хатин, під вишнями. На місці ж катастрофи ми звели невеличкий пагорбок. А коли наші бойові товариші приїхали до села, то зробили трину і поховали загиблого. А ось про назву села точних відомостей немає. Дехто говорить, що називалося воно Скеля, інші — Червона Скеля. Ви ж пишете, що село Квітневе. А нам просто необхідно точно знати, де поховано бойового товариша».

Олександрієць відповів: «У роки війни село не мало назви взагалі, а місцевість ця іменувалась Другим Цукрозаводом (на таблиці було вказано російськи «2 Сахз-д», що цілком можна переплутати з «4. Скеля», особливо коли дівка написана не каліграфічно)».

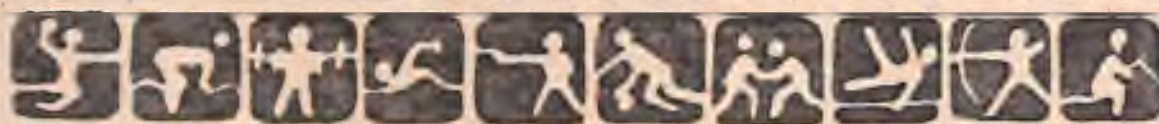
Так було точно встановлено місце загибелі мужнього льотчика. Але

могила являла собою той же невеличкий пагорбок, як і в роки війни. Товариші Миколи Ракчєєва приїхали до села, поклавши на могилу однополчанина мраморову плиту з написом: «Мол. л-т Ракчєєв Микола Павлович, льотчик 714-го окремого авіаполку. Загинув у нерівному бою 28 жовтня 1944 р.».

С. БОНДАРЄВ.
с. Квітневе
Олександрійського району.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Невідомо залишається біографія молодого льотчика, звідки він родом, де воював у перші роки війни. Газета звертається до юних слідопитів Кіровоградщини з пропозицією включитися до пошуку відомостей про Миколу Ракчєєва.

Думаємо, що у цій справі зможуть допомогти люди, які воювали разом з льотчиком, а також зробили чимало у пошуку його могили. Ось їхні адреси: Колотюк Василь Федорович, Молдавська РСР, м. Бендери, вул. Залізнична, 8, кв. 3. Мішуровський Олександр Сергійович, Кіровоградська область, м. Олександрія, проспект Леніна, 61, кв. 7.

НА ГОЛУБИХ ДОРІЖКАХ «ЗДОРОВ'Я»

ТИЖДЕНЬ ПЛАВЦЯ

В області розпочався республіканський тиждень плавання. Сотні любителів плавання з дванадцяти міських будівельних організацій системи облагопрому зібралися в неділю на водній базі обласної ради товариства рятування на воді, щоб здати нормативні комплекси ГПО, визначити найспритніших, найздібніших за програмою першої міської спартакіади «Здоров'я» на приза Героя Радянського Союзу М. Е. Ерещенка.

Першими на голубі доріжки вийшли чоловіки. На дистанції 50 метрів вільним стилем найкращий час по-

казав водій АТП-1100 Володимир Шербаль. На сто-метровій переміг працівник апарату тресту «Кіровоградськбуд» Сергій Рябов. Опанували учасники змагань і такий складний вид, як 100 метрів на спині. Найкращий підскада піднявся електрик ЖЕД облагопробуду Віктор Бойко.

У жінок переможницями у різних видах стали вихователка ЖЕД облагопробуду Олена Богомолец, секретар-друкарка управління механізації будівництва тресту «Кіровоградськбуд» Катерина Марченко. Організатори спартакіади

запросили на старт і дітей із сімей працівників обласних організацій та підприємств системи облагопробуду. Скільки радості та веселощів було під час запливів юних! Найкращий час був у шестикласника середньої школи № 15 Руслана Медведчука, восьмикласника СШ № 21 Сергія Кривенка та дев'ятикласника СШ № 2 Віталія Рябінка.

Попереду — нові зустрічі на голубих доріжках.

В. ПЕРЕВЕРЗЕВ,
старший спортивний інструктор-методист облагопробуду.

«КРИБАС» — «ЗІРКА» — 2:3

Йшла остання хвилина напруженої зустрічі старих суперників, коли Леонід Федоров стрімко пройшов по лівому краю, несподівано для всіх наблизившись до штрафного майданчика кривбасівців. Удар півзахисника прийшовся у «девятку». Так «Зірка» здобула важливу перемогу в Кривому Розі.

Однак попередні події поєдинку були на користь господарів, які залишили кривбасцям лише одну

можливість — наздогнати в рахунок. Уже на 15-й хвилині першого тайму лівий крайній гірників Володимир Дмитренко після помилки нашого воротаря добив м'яч у ворота Філатова. Однак через сім хвилин Андрій Кончельскіс, виконавши точну передачу Валерія Черних, повною рівновагу.

На початку другого тайму суддя матчу признає спірний пенальті у ворота

«Зірки» — 2:1 на користь «Кривбасу». І тут гості заграли! Спочатку гол-красень забив Валерій Черних, а потім переможний м'яч провів Леонід Федоров.

«Зірка» виступала у такому складі: Б. Філатов, В. Самофалов, В. Криворізький, С. Кучеренко, С. Литвиненко (Е. Денисенко), В. Черних, В. Крамаренко (М. Данилюк), Л. Федоров, В. Димов, М. Калита, А. Кончельскіс.

ПРОМІЖНИЙ ФІНІШ

Фінішувало перше коло чемпіонату області з футболу. Для любителів статистичні наводимо результати останніх двох турів: «Шахтар» (Смоліне) — «Дніпро» (Світловодськ) — 5:2, «Спартак» (Кіровоград) — «Хімік» (Кіровоград) — 3:1, «Металіст» (Олександрія) — «Колос» (Новоукраїнка) — 3:1, «Тяжін» (Олександрія) — «Віснь» (Долішній) — 0:1, «Металіст» (Мала Віснь) — «Металіст» — 0:5, «Колос» (Долішній) — «Шахтар» — 0:0, «Тяжін» (Новоукраїнка) — «Буревісник» (Кіровоград) — 1:0, «Хімік» — «Спартак» — 0:2, «Дніпро» — «Спартак» — 0:2.

Після першого кола турнірна таблиця першої групи має такий вигляд:

	І	В	Н	П	М	О
1. «Хімік»	9	6	2	1	22—6	14
2. «Металіст»	9	6	2	1	22—6	14
3. «Буревісник»	8	6	1	1	23—12	13
4. «Спартак»	9	5	0	4	23—17	10
5. «Колос» Д.	8	4	1	3	9—11	9
6. «Шахтар»	9	3	3	3	9—15	9
7. «Дніпро»	8	2	2	4	10—14	6
8. «Колос» П.	9	2	2	5	9—15	6
9. «Тяжін»	9	2	1	6	11—21	5
10. «Віснь»	8	0	2	6	7—21	2

СТАТИ ЧЛЕНОМ МЖК

Редакція отримує багато листів, в яких читачі запитують про права й обов'язки членів молодіжно-житлового комплексу.

У Кіровоградському міській ЛКСМ України є «Положення про молодіжний житловий комплекс», затверджене зацікавленими міністерствами СРСР, ВЦРПС та Секретаріатом ЦК ВЛКСМ.

ПОДАЄМО КОРОТКИЙ ВИТЯГ ІЗ ПУНКТУ № 8 «ПОЛОЖЕННЯ»:

Робота, пов'язана із створенням МЖК, здійснюється за обов'язковою участю молодих робітників і службовців, яким надаватиметься житлове приміщення в будинку МЖК. На роботі можуть направлятися молоді робітники і службовці, які потребують поліпшення житлових умов, бажано стати мешканцями молодіжного житлового комплексу і заслужили це право за підсумками спеціального проведення соціалістичного змагання.

Безпосередня трудова участь молоді в проєкті і будівництві молодіжних житлових комплексів може здійснюватися як з відривом, так і без відриву їх від основної роботи.

Нерівнини підприємств можуть переводити (без збитків для основної діяльності) молодих робітників і службовців за їхньою згодою на інше підприємство для виконання робіт, пов'язаних з проєктуванням і будівництвом таких комплексів, на період спорудження МЖК.

Підприємства, до яких вказані працівники переведені для виконання цих робіт, укладають з ними термінові трудові договори. При цьому не переривається трудовий стаж за основним місцем роботи, даючи право на пільги і переваги, передбачені діючим законодавством.

Керівники підприємств зобов'язані надати вказаним робітникам і службовцям по закінченню робіт, пов'язаних з проєктуванням і будівництвом молодіжних житлових комплексів, попередню роботу (посаду), а при відсутності її — іншу рівноцінну роботу (посаду) на тому ж підприємстві.

КОЛИ В СІМ'Ї—ЧЕТВЕРО

Сім'я Кравченків з міста Кіровограда звертається до газети: «Ми стоїмо на черзі на отримання квартири. Скільки кімнат ми отримаємо, якщо у нас двоє хлопчиків 3 і 5 років? І яка норма житлової площі на одну людину в нашій області?».

Листа редакції надіслав у виномі Кіровоградської міської Ради народних депутатів. Відповідь дає завідувач відділом обліку та розподілу житлової площі міськради Д. Г. МОЗУЛЬ:

— Згідно житлового законодавства житлова площа надається громадянам не нижче рівня середньої забезпеченості. Середня забезпеченість на одну людину в Кіровограді складає 7,3 квадратних метра.

На практиці сім'ї з чотирьох чоловік надається трінадцятиквартира.

Вокально-інструментальний ансамбль «Гарний настрій» Кіровоградського СПТУ № 14 тричі підтверджував звання народного. З часу створення (1977 рік) не раз брав участь у пісенних конкурсах. Невдовзі ансамбль їздив на гастролі до Чехословаччини. На знімку: солістка ансамблю Наталя ЄФІМЕНКО, учениця другого курсу, майбутній краєвець верхнього озару.

Фото Д. ЯМПОЛЬСЬКОГО.

АХІЛЛЕСОВА П'ЯТА

САТИРИЧНО-ГУМОРСТИЧНА СТОРІНКА

ЛЕТІТЬ СТІЛА

Як у містку дірка

На минулому тижні заїшов у редакцію П. О. Івченко. Нині пенсіонер. — Хочу підказати, — сказав упевнено, — щоб не трапилось лиха. Бо так уже в нас повелось, що на сполох б'ють тільки тоді, коли щось скоїться.

І Петро Омелянович розказав. Ходить він у центр міста пішки здебільшого через міст, що лежить на інгулі й веде до площі Декабристів. І давно помітив, що з одного краю бракує метрів три-чотири огорожі.

— Страшнувати ходити тротуаром: машини з одного боку сновигають, а з другого — прїєва у воду: так і гляди, що або турне хтось, або злякавшись навіженого мотоцикліста, оступишся і шубовснеш у воду.

Так каже П. О. Івченко. Трохи примовчує, а потім: — Ось сьогодні бачив, як малюки через той міст переходили. Вихователька їхня спочатку сама зійшла на міст, стала спиною до води, розвела руки і гукає: «Проходьте, дітки, не бійтесь, я затулила річку!».

Й Петро Омелянович для достовірності сам розвів руками: ось так, мовляв.

— То треба буде звернутись у дорожно-експлуатаційне управління місьвиконкому, — сказав я.

— Звертався, — наперейми пенсіонер. — Ще весною, коли дуже слизько було від талого льоду — з того боку мосту ніхто не ходив, боялися посковзнутися на льоду. Подавонива тоді я в ДЕУ, підняла трубку якась молоді дівчина (по голосу здогадуюсь), вислухала й посбїцїала: «Прїедам, кому належить...». І ще раз дзвонив, не так давно, але хїба що змінилось?

Посбїцїа і я Петрові Омеляновичу: потурбуймо шляховиків. Вчора сам знову пройшовся мостом. Все як було, так і залишилось, як розказував відвідувач. Обходять міст з відсутніми чавунними перилами люди не десятою дорогою, але й — тудою не ходять.

Висновок Петро Омелянович зробив такий: «Не болить голова у шляховиків, бо не надїшло сигналу, що хтось пірнув з мосту в воду... Та й потрібна їм ця морока — як дірка в містку!».

Ось про це й нам хочеться запитати. Чи справді так?

В. ТЕЛІЖАН.

ОГОЛОШЕННЯ «АП»

ШАНОВНІ ЖИТЕЛІ МІСТА!

СПІШІТЬ ПОБАЧИТИ

по вулиці Яновського, починаючи від Колгоспного ринку і закінчуючи вулицею Інтернаціональною,

КАСКАДЕРІВ

на автомобілях, мотоциклах і тракторах усіх марок, а також

ЖИВОГО ЧОРТА.

який зачепав у величезну і глибоку калюжу, і з неї виглядав лише рильце нечестивого. Як же задїбала сюди оця бісова душа! Ми, працівники міськремшляхбуду, недоєбали таких ям-пасток на всій довжині і ширині цієї вулиці, а також на вулицях, які межують з нею: Комарова, Глінки та інших. Хоч цей чортяка залишився без рїг і ратичок, бо він їх у цій ямі-пастці поламав, але його поки що впізнати можна.

Отож, шановні жителі і гості міста, спішіть побачити нечестивого, поки він ще не пустив бульки у цій майстерно вигрabanій нами ямі.

За дорученням міськремшляхбуду об'яву підготував і написав А. ВИСОЦЬКИЙ.

ДОСЛІВ'Я ДО ПРИСЛІВ'Я

Хто не працює — той не їсть. Так воно й є, той тільки п'є.

Що посїєш — те й пожнеш. Хїба ж не добре?

Якби до Києва доведе. А там зявлять все влад...

Хто може, той і їде. Нерівно в заграбованій машині.

Апетит з їдою прибуває. На жаль, не у всіх ідальнях.

Вовка ноги годують. «Хїба тільки вовка?» — думав поет-невдаха, оббиваючи пороги редакцій і видавництв.

Двоє третього не чекають. Вони його шукають. Борис СПЮСАР. м. Сїлгородськ.

П АВЛО Антонович Кожух не писав — теорія лівою рукою чергсье художнє полотно. А неспокійна Муза на правах законної дружини надихала його:

— Теж мені, Чехонте! Хто тепер так пише? Поки ти дряпати-меш своє мізерно оповіданнячко, сусіди класиками стануть.

Кожух уперто мовчав. Він точно знав, що й лівою рукою можна дещо створити. Він для цього навіть піелітру спеціального чорнила роздобув. Запрягся в роботу і цілий день щосили тужився. А потім Кожух голосно висловився такою барвистою метафорою, що в найближчих сусідів аж вуха пов'їли. Від творчої задрості.

— Геніально, Кожух! — вигукнув сусід, який вирощував у парнику тритону

епопею-скороспїлку. — Але навіряд чи тебе правильно зрозуміє читацький загаль.

Сусіде-епопейника перембив критик Голобля. Цей усе знав, усе читав і писав з таким темпераментом, що поетеси за-

ГУМОРЕСКА

ЛІВША

певнили: сесєю творчістю він зїїляє їм навіть душу.

— Не так пишеш, Кожух! Не вдовож гони рядок, а вполерек.

— Застарїла метода, — заперечив критик Яловий, який великих зірок з неба не хапав, але мав репутацію чоловіка надзвичайно скромного, скільки вже «надцять» років посїдав крісло заведувача критичної літератури і досі не видав жодного власного опуса.

В ІКТОР сидів у парку на лавчині і студіював опір матеріалів. На деревах ледве пробивалася ніжна зелень, яскраво світило лискаве сонце, шибетала якась рання пташка. Незважаючи на nudоту в киші, настроєна на ліричний лад душа Вікторова співала. Адаже весна... Ось до його лавчинки

ЛІРИЧНА УСМІШКА

друга, якщо не Інка чи Іра, то вже напевне Жанна чи Мариса.

Ім'я Галія подобалось Вікторові. Ще звідтоді, коли у другому класі закохався у свою сусідку по парті. Давно розійшлися їхні шляхи, а ім'я, як до-

Знайомство

підїїшла струнка тендітна дівчина із синіми очима і довгими чорними війми. Одягнена в теплі джинси, розхристану від весняного тепла червону куртку і блакитну блузку. Несміливо сіла скраєчку, і, замиславшись, опустила очі.

Віктор не міг відірвати від неї очей. Опір матеріалів геть вилетїв з голови. Не була — вона! Та, про яку мріяв, яку надїявся зустріти.

«Краля, справжня краля, — мислючись, думав. — Гарна, як троянда. І, видно, скромна... Бач, як сором'язливо опустила очі. Торопїє під моїм поглядом. Цікаво, як її звати? Коли б — Галія. Тепер же кожна

рогий слонин, Віктор посьє у своєму серці.

«Не пропустити б таку нагоду. — думав далі. — Познайомитися... Та тільки... як почати?.. Як звернутися?..»

Він не був сміливим із незнайомими дівчатами, проте зараз вирішив набратися мужності.

О, щастя! Дівчина сама звернула на нього увагу. Вона підвела голову і подивилася прямо Вікторові в очі. Ось-ось заговорить до нього, і не треба буде самому зважуватися, підбирати слова.

І вола заговорила! — Хелло, бой! Чого баньки витрішав? Закурить не зийдеться?

Феофан ЛУЗАН.

ФРАЗИ

□ Перед початком матчу господарі поля запропонували судді допомогу. Матеріальну.

□ Мішень була вражена тим, що стрільці часто били мимо.

□ Ти у мене ще затанцюєш! — вигукнув художній керівник, приймаючи до ансамблю талановитого танцюриста.

□ Більше за все боявся, що його перестануть лаятись.

□ Вважав себе главою сім'ї. Правда, був ще неодруженим.

□ Не надїйс на бюро знахідок, якщо втратив пошуку до самого себе.

□ Підказники займаються тислїч, суфлерами стають одиницї.

Е. КУЛІН.

ПЕРЧИНКИ

Кар'єрист

Він пробився не ученїстю, А люб'язністю і чемністю.

Підлабузник

Він начальству на догоду Робить сонячну погоду.

Юрій РИБНИКОВ.

Тормоз БЮРОКРАТА

Малюнки О. БОСОВО.

Сатиричний СЛОВНИК

■ Анселерат — дитина, яка виростає до того, що вільно сидєє батькам на голову.

■ Босєк — парубок, який не має фірмових кросовок.

■ Буфет — місце, де сбмивають зарплату, але не миють посуд.

■ Гірський козел — гра в доміно у Карпатах.

■ Гуляння — масове вживання спиртних напоїв на лєні природи з начальством. Без начальства називається пиятикою.

■ Дефіцит — повний достаток високоякісних товарів у пірсобці і під прилавком магазину.

■ Дзеркало — річ, без якої на дівчині лиця немає.

■ Директор — людина, яка не грєє у театрі ніякої ролі.

■ Дїста — невеличка перерва між численними прийманнями їжі.

■ Дїти — квіти життя, які після дозрівання починають розпускатись.

■ Довголіття — необхідна якість для тих, хто став у чергу на квартиру.

■ Дон Жуан — нежонатий комендант жіночого гуртожитку.

■ Ескїз — сбличчя дівчини до нанесення косметики.

■ Жарт — візит до ентєрезника під псевдонімом — прїзвищем начальника.

■ Засць — пасажир, який сплачуючи контролерові штраф, дивиться на нього вовком.

■ Істерика — імпровізований вокальний тїпр для жіночого голосу без оркестру.

■ Кавалер — наречений без гарантїї.

Олег СЕІН.

[Закінчення — у наступному випуску «АП»].

ЧИТАТЕ

★ Відсутність системи як система! Про стиль роботи райкому комсомолу.

★ Чи вдасться створити в Кіровограді літературне кафе!

★ Групи «Кіно» (Ленінград) і «Європа» (Стокгольм) прогресують у популярності серед публіки.

★ Село і моподь. Фотонарис з колгоспу імені Щорса Долинського району.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українських лоське.

БН 03274.

НАША АДРЕСА:
316038, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відп. відального секретаря — 2-55-65; відділів робітничої молоді та внутрішніспільного життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-06; коректорської — 3-61-83.

Індекс 61103.

Обсяг 0,5 друку. арн.

Зам. № 379. Тираж 61 000.

Газета виходить у виторон пєтер, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова

видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обсьому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.